

«καὶ δὲ ἐξόντας ἐν Κωνσταντινουπόλει δύο ἐξ αὐτῶν [τῶν Σιναιΐτῶν], ὁ ὅς ἐστι
ἡ Μονή τῶν Μονῶν, ἱερομόναχος τὸ ἀγίωμα, ὁ δεύτερος Μωϋσῆς, καὶ ἄλλους
ἐν ἑαυτοῖς, ἄνδρες οὗτοι καὶ οἱ δύο γρόνιοι καὶ πρῶτοι ...
παρὰ τὴν ἑαυτοῦ οἰκονομικήν ἐκδόσιν [πρὸς ἀποσποσιν τῶν δικαιο-
σύμων τῆς Μονῆς ἐκδοῦν], ἐπὶ ἱερομὸν καὶ αἰδίστον πατριάρχην, πα-
ρόντων τῆς ἑαυτοῦ ἐκδοῦν καὶ τῶν λοιπῶν δύο πατριάρχῶν, τοῦ τε ἱε-
ραρχικοῦ Ἀντιοχείας καὶ ἱεροσολύμων, καὶ Τιμοθέου Ἀρχιεπισκόπου
Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἄλλων πολλῶν Ἀρχιερέων, ἐφ' ἡλθον πρῶτον μὲν, ἵνα ἐκδοῦν
μὲν τὸν Τιμοθέον ὅπως ἐβόλῃ ὁ κὺρ Γερμανὸς ἱεροσολύμων ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ κὺρ Συμεὸν
Κωνσταντινουπόλεως. Τὸ ὅποσον ἐβόλῃ τὸν ἀπὸ παλαιῶν κληρικών, ὅτε τοῖς ἱεροῖς
ὅροις, ἵνα ἐν ταῖς ὁδοῖς τῶν ἱεροσολύμων. Ἐπειὶ ἐφ' ἡλθον, ἵνα ἀντιμετώπιζον καὶ
ἀφανίσθῃ τὸ κληρικόν καὶ παραχρῆμα γένεσθαι ἐκδοτικοὶ χάριτας, ὥστε τὰ
μὲν γίνεσθαι πλὴν ἐπίσκοπος καὶ τοῖς ἱεροῖς ὅροις, ἀλλὰ ἡγήμενον. (σ. 216)
(σ. 218); «... τὸν τὸν παρὰ τὸν Τιμοθέον ἐφ' ἡλθον καὶ ἐνέρωσαν οἱ

ἐπὶ τῷ ἐνδοκίμῳ Ἐκδοτῇ Καλίπῳ, ἐπὶ ὑπερίσῳ τοῦ ἀνδ' ἡμῶν πα-
 τέρων καὶ ἐβεβαίωσαν τὸ Μοραβιτικὸν κα' ἔχῃ Δεξιανί-
 ουσαν... Τεὶς τοῖς ἐφ' ἡμῶν καὶ ἐβεβαίωσαν τὴν αὐτὴν δε-
 σποβίαν καὶ ἐνδοβίαν τοῦ Μοραβιτικοῦ ὡς βαρβαρῶν.
 καὶ ἀεκαῖον ἄρῳ... »

.... ἐν τῷ 575 [= 1575] καὶ ἡμῶν τοῖς

ἡδυν. γ. »

* Γραβιτικὸν βεβαίως : ἐνδοβίαν (ἢ ἀνδοβίαν)

